

en enkelt Mand bliver bestattet ubilligt, men denne Ubillighed kommer ingen Anden tilgode end Statskassen. Skulde der være nogen Mening i denne extraordinaire Bestatning af de større Besiddere, maatte den aabenbart stee i Fæsternes Interesse, og i den Krigsskatlov af 1850, hvoraf denne Bestemmelse er tagen, havde den sin Plads, thi den nævnte Lov var bygget paa et andet Princip end den nærværende, og Bestemmelsen fandt der sin Modvægt i, at vedkommende Eier kunde fradrage endeel i den Rentebyrde, han havde at bære, men dette er faldet bort, og den hele Byrde ligger nu paa de store Besiddere. At disse skulde være tilfredse dermed, kan man ikke vente. Men de, som det ikke gaar ud over, eye heller ikke tilfredse, idet Resultatet er blevet, at de Mænd, man i Sognet er vant til at betragte som betydelige Deeltagere i de Udgifter, der paahviler Sognene, ere reent frie for Indkomsskatten af den simple Grund, at Skatten af deres angivne Indtægt ikke paa nogen Maade kan naae op saaledes, at den liquiderer deres Hartkornsskat, og sølgelig komme de ikke til at betale Noget i Indkomsskat. Det foreliggende Lovudkast har forsøgt at fjerne denne Ubillighed paa den Maade, som blev angivet af den ærede Rigsdagsmænd for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (R. Pedersen), nemlig saaledes, at man kan oversføre i den Commune, hvor man boer, ogsaa den Deel af Hartkornsskatten, som man ikke har faaet godtgjort i det Sogn, hvori Eiendommen ligger. Ja, ligeoverfor de enkelte Skatteydere kan dette maaffee have Noget for sig, men jeg vil dog sige, at det forekommer mig ikke at være rigtigt ligeoverfor den Commune, hvori Eiendommen ligger; thi medens det er det hele store Hartkornsbetøb, der baade efter den tidligere Lov og det nærværende Udcast skal lægges til, hvad der lignedes i Sognet, drager man ved denne Foranstaltning den halve Deel af Indtægten bort og fører den over til et andet Sogn, hvor den store Hartkornsbyrde ikke er, og hvor man derved kommer til at faae langt større Procenter ud af Indtægten end i de Sogne, hvor Eieren af dette Hartkorn ikke boer; der vil altsaa finde en Faveur Sted ligeoverfor det Sogn, hvor han boer, og hvor hans Hartkornsbidrag hidtil ikke er kommet i Betragt-

ning. Jeg troer altsaa, at man skulde gaae ud paa at bestatte disse Folk, ligesom alle Andre, efter den Indtægt, de have, og ikke videre. — Der er en anden Følge af denne extraordinaire Bestatning, som ogsaa har givet Anledning til ganske det Modsatte af det, man havde ventet, nemlig til, at Skatten er bleven lignet med et meget større Beløb, end overhovedet nødvendigt. Dette kommer atter af det Misforhold, der er imellem Hartkornsbetøbet og Indkomsskattens, idet Mange af Dhr. ville vide, at det er en almindelig Erfaring, at man i enkelte Sogne har maattet ligne meget Mere, end der behøvedes for at faae det Beløb ud, der efter Amtsraadets Fordeling skulde svares af Communen som saadan ind i Amtstuen. Jeg skal atter her møde med et Exempel, som jeg tør indstaae for. I det Sogn, hvori jeg boer, og hvori jeg har haft en væsentlig Andeel i Skatteligningen, vilde det have været tilstrækkeligt at paaligne 2^{1/2} pCt. for at staffe den Sum tilveie, der skulde indbetales efter Amtsraadets Fordeling; men deels vilde det stride imod Loven at nøies dermed, idet den udtryffeligt siger, at Hartkornsbetøbet skal lægges til, og deels maatte det efter Lovens hele Anlæg ogsaa anses rigtigt, at dette stete; thi ellers vilde Mange ikke have faaet deres Hartkornsbidrag liquideret i Indkomsskatten, og for at fyldestgjøre Loven maatte man altsaa gaae op til 3^{1/4} pCt. Jeg troer ikke, at jeg feiler meget, naar jeg siger, at der er Communer, hvori der er blevet lignet indtil 400 Rd. mere, end man havde Brug for. Altsaa, ad denne Vej har Bestemmelsen i Loven bidraget meget væsentligt til at forhøje Skatten og navnlig Procenterne. Dersom jeg derfor maa tillade mig at gjøre et Forslag, saa er det dette: aldeles uden videre at stryge § 1; den indeholder Intet, der er værd at holde paa, og mit Forslags Antagelse vil efter min Overbeviisning bidrage overmaade Betydeligt til at staffe Loven en gunstig Modtagelse, og til at fjerne de Vanskeligheder, den nu fremkalder. Dog er det naturligtvis ikke min Mening, at det Beløb, som § 1 bestemmer, nemlig 3 Rd. pr. Tønde Hartkorn, skal falde bort. Jeg har med Fornøielse bemærket, at der i dette Lovudkast er borttaget Hartkornsbidraget for Kjøbstæberne.